

צילה גלעד ז"ל

אמא

המעגל נסגר וזה סופי- ואת שוב ליד אבא שהיה אהבת חיידך, ושנים על שנים נשאת את סבל הפרידה ממנו - רק בן 52 במותו.

יותר מ- 90 שנים כלולות במעגל חיידך ותמיד עצוב להפרד - גם אם כולנו ראינו שהסבל בתקופה האחרונה היה קשה ומיותר.

מעגל חיידך עובר בתחנות המשמעותיות ביותר בחיי-העם שלנו במאה האחרונה. גדלת כילדה ונערה בלטביה, שם גם אבדת את כל משפחתך הגדולה בשואת יהודי לטביה, ורק את ואחותך שעליתם לארץ לפני המלחמה, נותרתם מכל המשפחה.

הקרבה המיוחדת בינך ובין פסיה נמשכה כל השנים וכשהיא היתה חולה, ואת כבר לא צעירה, נסעת בכל הזדמנות כדי לטפל בה. לאחר שהגעת לארץ שהית תקופה קצרה עם קבוצת 'שפיים', שם הכרת את אבא ועברת לגשר, למקום הכי קשה שאפשר, שם הקמתם בית וקיבוץ חדש. עם אבא הספקת לחיות קצת יותר מעשרים שנים, בתוכם פרידה למשך שלוש שנים בשרותו בבריגדה היהודית. בחליפת המכתבים שביניכם בתקופה הזו, למדתי על האהבה וההערכה הגדולה שהיתה ביניכם, והגיעה לקצב של שלושה מכתבים בשבוע. היכולת המופלאה שלך להקדיש את עצמך תמיד למען האחרים - ילדים ונכדים - היתה אולי חלק מיכולת ההשרדות שפיתחת, שבוודאי נבעה מטוב-לב בסיסי שקשה למצוא כמותו.

בשנים שדאגת ועזרת בגידול של אמנון ואחייך ישראל ונמרוד, כשאנחנו עדיין ילדים קטנים יחסית, התעלמת מכל קושי ועשית הכל לפני מה שטוב לך. גם בשנים האחרונות כשכבר סבלת לא מעט, ידעת תמיד לקבל אותנו בחיידך ובדאגה: האם כבר אכלנו ונחנו, ואף פעם לא התלוננת על מצבך והסבל שאת עוברת.

הנאמנות לעבודה ולקיבוץ היתה אצלך המדרגה עליונה וקשה היה לך לקבל חריגות בנושאים אלו. לא הספקת להיות שותפה

לשינויים העצומים בצורת החיים במשק, ואולי טוב שכך, כי תמיד האמנת שהקיבוץ זה הכי טוב שיש. ערכים אלה הורשת לנו, ועל כך נכיר לך תודה לתמיד.

ומילה אחרונה לאורי, שכל השנים טיפל בך במסירות וסבלנות. המון תודה, ובעיקר בידיעה שהתמיכה הזו, היומיומית, עשתה לך את השנים האחרונות הקשות - יותר קלות.

נוחי בשלום על יד אבא

נזכור אותך תמיד כאשה עדינה, טובה ומיוחדת.

הילדים, הנכדים הנכדות, והנינים הרחוקים.

אמנון גלעד